

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(20-21 жовтня 2023 р.)**

2 том

ОДЕСА 2023

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 20-21 жовтня 2023 р.). — Т.2. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2023. — 162 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 30.11. 2023 р.

Редакційна колегія:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Демидова Віола Григорівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри сольного співу Одеської національної музичної академії імені Антоніни Нежданової.

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції

Технічний редактор Г.О. Реброва

©Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, 2023

цього необхідно ретельно продумувати послідовність побудови навчальних занять, формуючи комплекс взаємопов'язаних тренувальних вправ і завдань, зберігаючи поглиблення та закріплення зв'язків в процесі оволодіння окремими танцювальними рухами.

Отже, розглянуті принципи навчання класичного танцю в хореографічній студії були впроваджені в практику багатьох українських педагогів-хореографів. Вони стали основою сучасної методики навчання хореографії, їх використання підвищує ефективність та успішність навчання дітей в хореографічній студії.

Література

1. Пилипенко А. І. Конкретизація педагогічних принципів у фаховій підготовці майбутніх учителів хореографії. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*. 2013. № 1 (1). С. 63–73

2. Фриз П. І. Формування особистості молодшого школяра засобами хореографічного мистецтва. *Молодь і ринок*. 2017. № 9. С. 44–48

Лі Чжо,

здобувачка другого рівня вищої освіти
(Україна, Київ, Українській державний університет
імені Михайла Драгоманова),

Науковий керівник:

доктор педагогічних наук, професор

Ольга Щолокова

(Український державний університет імені Михайла Драгоманова)

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Новітнім видом хореографічного мистецтва ХХ століття є сучасна хореографія. Як і всім іншим видам мистецтва ХХ століття, їй притаманні імпровізаційність, синтезована структура, а також авторський індивідуальний почерк і стиль. Аналіз наукових праць показав, що сучасна хореографія розвивалась як під значним впливом інших видів мистецтва (архітектура, живопис, скульптура, театр, дизайн, музика, кінематограф, цирк та естрада, література, молодіжна популярна субкультура), так і під впливом різних філософських течій, політичних та соціально-економічних процесів.

Історія сучасної хореографії бере свій початок після другої світової війни, коли постало питання – чи продовжувати існуючі танцювальні традиції чи шукати нові форми і методи хореографічного мистецтва. Деякі хореографи відмовились від традицій і зайнялися експериментами. Вони перестали використовувати сцену, а перенесли танець на вулиці і в парки. Помінялося ставлення до музики і костюмів. Велика кількість хореографів повністю відмовилися від музичного супроводу, використовуючи ударні інструменти або шуми. Досить часто композитори ставали співтворцями хореографів, створюючи музику відповідно до рухів. Хореографи починають використовувати класичний танець в якості основи для тренувань,

«використовуючи у своїх постановках елементи його лексики і техніки» [1, с. 30].

Сучасна хореографія, що включає новітні танцювальні форми, стала своєрідною хореографічною альтернативою традиційному балету, мета якої полягала у створенні нової системи танцю. Новітні хореографічні форми орієнтувались на молодіжний рух, розважально-дозвільну аудиторію: дискотеки, танцювальні шоу, вуличну субкультуру, естетику панків і хіпі, на еротизацію, сексуальну розкутість та її відверту репрезентацію. До таких форм належить – модерн-танець, джаз і теп-танець, рок-і-популярні тенденції в хореографії. Для них характерна техніка рухів чітка і динамічна, естетика рухів реальна – побутова або брутальна, жест точно відтворює емоційно-психологічний стан.

Сучасна хореографія розвивалась під впливом декількох філософських течій, що сформували її естетичні та етичні принципи. Так, психоаналіз З. Фрейда і К. Юнга спрямував сучасну хореографію на відображення психічного життя людини, її фантазій та сексуальних мотивів. Ідеї інтуїтивізму А. Бергсона спрямували на перенесення акцентів із колективної художньої творчості на авторську, індивідуальну творчість митця, з наданням йому повної свободи в танцювальних експериментах та художніх пошуках. За свідченням М.Рожкової, на основі принципів екзистенціалізму А. Камю та М. Хайдегера було створено можливість визначати та аналізувати людські емоції, а також піддавати сумніву важливість традиційності естетичних і етичних норм, ідеалів, цінностей [2]. Гуманістичні тенденції ХХ століття, навпаки, акцентували визначальну цінність людини та її творчості, ототожнюючи митця з помічником Творця.

Великий вплив на сучасну хореографію здійснювали суспільно-політичні процеси, які сприяли демократизації суспільства та впливу «академічно-елітарних» і масово-популярних тенденцій на сучасну хореографію. Проте, зародження таких танцювальних стилів як джаз і теп відбулось без впливу будь-яких філософських течій.

Значний вплив на розвиток сучасної хореографії та оформлення певних балетних вистав здійснили комп'ютерні технології. На думку Н. Терешенко, Н. Медвідь, вони зумовили оновлення світла, музики, використання складних пересувних декорацій і балетних атрибутів (куліси, сцена тощо), що значно підсилило видовищність хореографічних постановок [4]. Зазнаючи постійного впливу різних напрямів мистецтва ХХ століття, сучасна хореографія вбирала в себе їх найкращі надбання, використовувала і модифікувала методи і прийоми. Їх своєрідне переломлення.

Отже, будучи новітнім видом хореографічного мистецтва, сучасна хореографія синтезувала в собі музику, балет, живопис, кінематограф, дизайн, цирк, комп'ютерні технології тощо. Вона пов'язана з суспільно-політичними, філософськими та художніми процесами у суспільстві ХХ століття. Можемо констатувати, що поняття сучасної хореографії виходить за межі танцювального мистецтва, адже синтезує в собі деякі філософо-художні ідеї та особливості різних видів мистецтв.

Література

1. Гваттеріні М. Азбука балету. Київ, 2001. 240 с.
2. Рожкова М. М. Формування пластичної культури студентів мистецьких факультетів педагогічних університетів: автореф. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Луганськ. 2006. 26 с
3. Терешенко Н. Жест як складова пластичної культури вчителя. *Scientific Achievements of Modern Society: The 9th International Scientific and Practical Conference (April 28-30, 2020) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2020. P. 1062–1068.с. 1063*
4. Терешенко Н., Медвідь Т. Пластична культура як компонент педагогічної майстерності майбутнього вчителя-хореографа. *Збірник наукових праць «Педагогічний альманах» (50)*. Харків, 2021. с. 138-147

Лю Ці,

здобувачка другого рівня вищої освіти
(Україна, Київ, Українській державний університет
імені Михайла Драгоманова),
Науковий керівник:
доктор педагогічних наук, професор
Ольга Щолокова

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ УМІНЬ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ

Сьогодні не можна заперечувати позитивну роль мистецтва у формуванні особистості дитини. Серед різних його видів хореографічному мистецтву належить важлива роль, оскільки воно впливає на різнобічний розвиток дитини. Це зумовлено самою природою танцю як синтетичного виду мистецтва, в якому об'єднуються музика, ритміка, образотворче мистецтво, театр і пластика рухів.

Головною метою навчання молодших школярів у студіях є оволодіння учнями уміннями і навичками, необхідними для занять хореографією. При цьому у них розвивається музикальність та відчуття ритму, учні залучаються до світу музичної та танцювальної творчості, що сприяє їх естетичному вихованню і фізичному розвитку, розвиває художні смаки для повноцінного сприймання танцювального мистецтва.

Для дітей молодшого шкільного віку провідними формами хореографічної діяльності виступають танці, марширування, ритмічні вправи, які відповідають їхній природній потребі у русі. Рухові дії стимулюють діяльність організму, сприяють активізації усіх органів і напруженню м'язів. Потреба у рухах поєднується з потребою у нових враженнях і стає провідною у розвитку дітей цього віку. Такий процес може відбуватися нерівномірно, але кожний його період характеризується певною вибірковою продуктивністю. Такий період

Чалая М. Кьон Н.	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ВОКАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ МАЙБУТНІХ ЕСТРАДНИХ СПІВАКІВ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ДО ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	85
Лю Дінцин	ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ	88
Лі Чжо	ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ	90
Лю Ці	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ УМІНЬ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	92
Лі Еньхуй	МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-СЛУХОВИХ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ФОРТЕПАННОГО НАВЧАННЯ	96
Yu Qiutong	TO THE PROBLEM OF POLYCOMMUNICATIVE COMPETENCE OF THE TEACHER-CHOIRMASTER	98
Yang Ninchenzi, Bilova, N.	CONTENT OF ARTISTIC AND PERFORMING COMPETENCE OF FUTURE PIANO TEACHERS	100
Zheng Lanyue	THE ROLE OF EMOTIVENESS IN FUTURE ACTIVITIES PIANO TEACHERS	102
Wang Tianyu, Irygina, S.	PROBLEMS OF COMMUNICATION IN THE CHORAL TEAM	103
Midlyar, J. Stepanova, L.	EDUCATIONAL AND METHODOLOGICAL POTENTIAL OF CHAMBER VOCAL LYRICS BY A. KOS-ANATOLSKY IN THE ASPECT OF MODERN TRENDS IN VOCAL PERFORMANCE	106
Бойко, О.	РОЗВИТОК ВІДЧУТТЯ МЕТРО-РИТМУ НА УРОКАХ ФОРТЕПІАНО. «РИТМІЧНІ ІГРИ»	110
Буркацька, І.	ПОЛІКУЛЬТУРНИЙ ПІДХІД В СУЧАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ	113
Deng Xiyue	PROFESSIONAL AND SUBJECTIVE POSITION OF PERSONALITY AS A MULTIDISCIPLINARY PHENOMENON	114
He Jinshi, Novska, O.	THE ESSENCE AND ROLE OF ARTISTIC AND INTERPRETATIVE SKILLS IN THE ACTIVITY OF A PIANO TEACHER	115
Khodot, A.	VOCALIST'S IMAGE AS A SCIENTIFIC PHENOMENON	117
Рало, Г.	ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО ПРИЙОМУ ТРЕМОЛО НА ЗВУКОВИСОТНИХ КЛАВІШНИХ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТАХ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	120
Li Yu Qi	THE ESSENCE AND CONTENT OF THE CONCEPT OF «MUSICAL TASTE»	122
Го Іно	ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ СТИЛЬОВОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ФОРТЕПАННОЇ ПІДГОТОВКИ	124